

РЕШЕНИЕ

№ 6068

гр. София, 30.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно наказателно дело № 20221110213154 по описа за 2022 година

при секретаря Даринка Цанева, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 13154** по описа на СРС за **2022 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Ф. Л. Г. чрез пълномощника му адв. С. С. от САК, редовно упълномощен, срещу Наказателно постановление (НП) № 20-4332-019081 от 26.10.2020 г., издадено от *** - Началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя Ф. Г. на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лева и кумулативно „Лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца, за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

В жалбата от Ф. Л. Г. депозирана чрез адв. С. С. от САК се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. В тази насока се сочи, че същото е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, както и че в НП не са посочени конкретните стойности на превишение на скоростта, което е от съществено значение за наказуемостта на вмененото на жалбоподател Г. нарушение, поради което и се иска съдът да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество жалбоподателят Ф. Л. Г., редовно призован, не се явява, като не се явява и упълномощеният представител на същия – адв. С. С. от САК.

Въззиваемата страна – Началник на Група в ОПП - СДВР, редовно призована, не изпраща процесуален представител.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

–
На 03.07.2020 г. в 11:38 часа лек автомобил, марка "**", модел "****" с рег. № СВ 2***** *, собственост на Ф. Л. Г., се движел в гр. София, по ул. „Околовръстен път“ с посока на движение от бул. „Черни връх“ към бул. „Св. Климент Охридски“, като в района на пътен възел Симеоново се е движил със скорост от 135 км/ч (-3% приспаднал толеранс от 139 км/ч), при максимално разрешената скорост за движение на пътни превозни средства от категория "В" към 03.07.2020 г. в участъка - 80 км/ч, въведена с пътен знак "В26". Скоростта на МПС била измерена с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол TFR-1M № 4835.

На 16.10.2020 г. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, жалбоподателят Ф. Г. попълнил декларация по член 188 от ЗДвП, в която посочил, че не е управлявал горепосочения автомобил, като на същата било отбелязано, че е попълнена, но не и преведена, от съпругата му – Нена Пламенов Гергова.

На същата дата свид. М. П. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в присъствието на *** също от ОПП – СДВР съставил против жалбоподател Ф. Г. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 665617 от 16.10.2020 година, за нарушение на член 21, ал. 2 от ЗДвП. Въз основа на така съставени акт било издадено и обжалваното наказателно постановление.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля М. П., декларация по член 188 от ЗДвП, попълнена от ***** съпруга на Ф. Л. Г., удостоверение за одобрен тип за средство за измерване от БИМ, Протокол за използване на АТСС, Протокол от проверка, Ежедневна фо*а на отчет, Снимков материал, Справка картон за нарушител водач на Ф. Г., заверени преписи от Заповед № 8121К-13180, Заповед № 8121з-515, Заповед № 513з-8283, Писмо УРИ № 3286р-12416 и останалите съдържащи се по административно – наказателната преписка писмени доказателства.

Съдът кредитира така приложените по чл. 283 от НПК гласни и писмени доказателства, като същите спомогнаха на съда да установи, възприетата фактическа обстановка, като същите намира за безпротиворечиви.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е депозирана в преклузивния срок и изхожда от

легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради което издаденото НП следва да бъде отменено.

Настоящия АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и в предвидените в ЗАНН давностни срокове, но въпреки това същите не могат да доведат до законосъобразно възникване и ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Ф. Л. Г., поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото му на защита, което е посочено и от жалбоподателя в депозираната жалба.

При съставянето на АУАН и предявяването му на лицето не е участвал преводач. Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН АУАН се предявява на нарушителя за да се запознае със съдържанието му и да го подпише. Безспорно към административнонаказателна отговорност е привлечено лице, което е чужд гражданин и не владее български език – гражданин на Кралство Швеция. От доказателствата по делото се установява, че при предявяване на АУАН на нарушителя не е бил назначен преводач, респективно съдът намира, че жалбоподателят не е бил запознат със съдържанието на акта на разбираем за него език.

Съобразно чл. 84 от ЗАНН, която разпоредба препраща за неуредените въпроси към НПК, субсидиарно следва да бъдат приложени правилата на чл. 21, ал. 2 от НПК съобразно който лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или друг език, като в тези случаи се назначава преводач. Съгласно чл. 142, ал. 1 от НПК когато обвиняемият не владее български език, му се назначава преводач. В тежест на административнонаказващият орган е било да назначи преводач и да се убеди, че нарушителят е разбрал съдържанието на предявения му акт, както и правата, с които разполага въз основа на образуваното административнонаказателно производство.

Разпоредбата на чл. 395а, ал. 1 във връзка с чл. 55, ал. 4 от НПК е императивна и не е поставена в зависимост от волята на „обвиненото“ лице, като същото може да откаже превод на релевантните за процеса документи, но не и извършването на устен превод. Съставянето на акт, с който се повдига административното обвинение без назначен преводач ограничава правото на защита на нарушителя да разбере в какво се обвинява. Отсъстват доказателства, че актосъставителят М. П. е разяснил съдържанието на акта на нарушителя на разбираем за същия език. Отделно от това дори и това да е сторено, съдът намира, че е недопустимо съвместяването на процесуалното качество на преводач на нарушителя и това на актосъставител по арг. 142, ал. 2 от НПК, вр. чл. 148, ал. 1, т. 2 от НПК. Липсва и необходимото отразяване на нарушителя в акта на родния, или разбираем за него език, че е разбрал съдържанието на същия след извършения превод.

Съгласно чл. 55, ал. 3 от НПК правото на нарушителя, когато не владее български език, включва и предоставянето в писмен вид на разбираем за него език на актовете, имащи значение и пряко свързани с отговорността му. В случая липсват доказателства, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са били предявени на жалбоподателя с писмен превод.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и налагане на административно наказание е опорочена, поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Неосигуряването на превод на съдържанието на АУАН и на НП по отношение на невладеещия български език жалбоподател Ф. Л. Г. е самостоятелно и достатъчно процесуално основание за отмяна на наказателното постановление, без съдът да обсъжда въпроса по същество.

Поради допуснатото съществено процесуално нарушение съдът намира, че издаденото НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

По делото няма доказателства за сторени от жалбоподателя разноси.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-4332-019081 от 26.10.2020 г., издадено от *** - Началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Ф. Л. Г. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лева и кумулативно „Лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца, за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението от страните за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____